

РЕШЕНИЕ

№ 6275

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110146611 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск по чл. 45 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от Р. А. Н. срещу Т. В. В..

Предявен е иск за осъждането на ответника да заплати на ищцата сумата от 12000 лева, представляващ обезщетение за имуществени вреди, причинени на ищцата в периода от 25.04.2023 г. сутринта до 02.05.2023 г. вечерта, в резултат от противозаконно отнемане на парични средства с намерение противозаконно да ги присвои, извършено от ответника Т. В. В..

Ищцата сочи, че с ответника са имали връзка в периода от 2020 г. до средата на 2021 г., около година и шест месеца, през което време ответникът е имал ключ от дома на ищцата. След раздялата им са останали добри приятели и са продължили да се виждат, като ответникът е върнал ключа от жилището на ищцата, но тя предполага, че той може да си е извадил дубликат. Междувременно ответникът е получавал пари назаем от свои нови приятелки, като от Я е взел назаем 15000 лв., от К – 15600 лв. Посочва, че на 21.04.2023 г. ответникът е обещал да върне до 1 месец парите, предоставени в заем от Ка в присъствието на ищцата. Р. Н. твърди, че на 24.04.2023 г. е имала определен час за дентална клиника в гр. Пловдив, за което споделя на ответника на 21.04.2023 г. За да заплати стоматологичната процедура ищцата твърди, че е поискала и получила в заем от своя съсед В сумата от 9000 лв. и заедно със свой спестявания от 3000 лв. събрала общата сума от 12 000 лв., която е държала в шкафа в дома си, в стаята, която обитава. Твърди, че на 24.04.2023 г. е отишла в клиниката в гр. Пловдив, заедно със сина си Й и неговата приятелка Па, като по време на манипулацията в клиниката й изваждат горните зъби и поради изпитаните болки от операцията не е проверила шкафа, където са се съхранявали парите. Твърди, че преди операцията е извадила от шкафа сума в размер на 1500 лв., за да плати операцията, но

лекарят е отказал да вземе пари преди цялата операция, поради което паричната сума, която е взела ищцата за операцията е върнала след това обратно в шкафчето с парите. На 03.05.2023 г. по повод пътуване до гр. Благоевград, е проверила шкафа с парите, но цялата сума от 12000 лв., която се е съхранявала в шкафа, е липсвала. Посочва, че най-вероятният извършител е ответникът, тъй като освен майка ѝ и синът ѝ, единствено ответникът е имал ключ от дома ѝ. По повод на твърдяната кражба подала жалба срещу Т. В. в 05 РУ СДВР, въз основа на която е образувано ЗМ № г. по описа на 05 РУ СДВР и пр. пр. № г. по описа на СРП.

Посочва, че вследствие на противоправно и виновно поведение, осъществено от ответника в периода между 25.04.2023 г. сутринта до 02.05.2023 г. вечерта, на ищцата са причинени имуществени вреди в размер на открадната сума в размер на 12000 лв., в пряка причинна връзка с деянието на ответника. Моли ответникът да бъде осъден да ѝ заплати сумата, ведно със законната лихва от 03.05.2023 г. до окончателното погасяване на сумата. Претендира разноски.

В срочно постъпил отговор ответникът Т. В. оспорва предявения иск като неоснователен. Оспорва твърденията, че притежавал ключ от дома на ищцата, както и че ищцата му е предоставила ключ. Посочва, че входната врата на жилищната кооперация, в която се намира апартаментът на ищцата, е с контролиран достъп, през нея се влизало с чип или ключ, а ответникът отрича някога да е разполагал с чип или ключ за отключване на входната врата. Посочва, че ищцата живее в апартамент заедно с майка си, която се е намирала постоянно в жилището. Оспорва твърденията на ищцата, че е получавал заеми в размер на 15 000 лв. от Я и заем в размер на 15 600 лв. от К като счита тези обстоятелства за неотнормими към правния спор. Посочва, че не е доказано какъв е размерът на сумата, която се е намирала в шкафа към момента на кражбата, както и дали въобще посочената сума е присвоена. Моли предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска по чл. 45 ЗЗД:

За основателността на предявения иск, в тежест на ищцата е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: виновно и противоправно поведение на ответника, изразяващо се в противозаконно присвояване на парична сума на ответницата в размер на 12000 лв.; причинени вреди в посочения размер, изразяващи се в отнетата парична сума, собственост на ищцата; причинна връзка между поведението и вредите.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

Не е спорно между страните, а и се установява от събраните гласни доказателствени средства, че същите са били във връзка в периода от 2020 г. до средата на 2021 г., около година и шест месеца.

Установява се освен това, че в края на м. април – началото на м. май 2023 г. ищцата е разполагала със сумата от 12 000 лева, която съхранявала в дома си. В този смисъл съдът кредитира показанията на свидетеля В – съсед на ищцата. Същият свидетелства, че ищцата му споделила, че ѝ предстои операция във връзка с проблем със зъбите, като разполагала с 3000 лева. Свидетелят ѝ предоставил сумата от необходимите ѝ още 9000 лева в заем. Приет по делото е и договор за паричен заем от 09.04.2023 г., сключен между свидетеля и ищцата. От приетото по делото заключение на съдебно-почеркова експертиза се установява, че подписът за заемодател е положен

от свидетеля В Н Независимо от установената автентичност на документа, следва да се посочи, че съобразно правилото на чл. 181 ГПК по отношение на ответника договорът за заем е с достоверна дата от деня на представянето му по делото /21.08.2023 г./, а не от деня, посочен като ден на сключване на договора.

Установява се освен това, че за процесното деяние е образувана пр. пр. № 26211/2023 г. по описа на СРП, като с постановление от 13.06.2023 г. е образувано досъдебно производство за това, че за времето от около 12:00 часа на 30.04.2023 г. до около 08:30 часа на 03.05.2023 г., в гр. София, ж.к. са отнети чужди движими вещи – сумата от 6900 лева, 800 евро и 100 долора, от владението на Р. А. Н., без нейно съгласие и с намерение противозаконно да бъдат присвоени – престъпление по чл. 194, ал. 1 НК. Видно е, че образуваното досъдебно производство се касае за отнета парична сума, различна по размер от паричната сума, предмет на настоящото производство. От приложените материали по прокурорската преписка се установява, че последното извършено действие е от 27.09.2023 г., като с постановление на прокурора е дадено указание до водещия разследването от 05 РУ – СДВР за извършване на конкретно посочени процесуално – следствени действия. От приложената преписка се установява, че е извършен разпит на свидетели, които не следва да се вземат предвид в настоящото производство, доколкото събраните и проверени доказателства в други производства, не могат да се използват по делото, освен ако не са налице пречки за непосредственото им събиране от настоящия съдебен състав, каквито в случая нито се твърдят, нито се установяват.

За противоправното поведение на ответника, изразяващо се в противозаконно присвояване на процесната парична сума, в производството по делото са събрани гласни доказателствени средства. От показанията на свидетелката Захаринка Чукарова – майка на ищцата, се установява, че Р. А. Н. живее заедно с нея в апартамента, от който се твърди да е отнета паричната сума. Свидетелката сочи, че когато е сама никога не заключва входната врата на апартамента, която винаги е отключена. Споделя, че дори нощем забравят да заключват входната си врата. Свидетелката сочи, че докато дъщеря ѝ и ответникът са имали връзка, и двамата живеели заедно с нея, като след раздялата им, ищцата си взела обратно ключа, който била предоставила на ответника. Соци освен това, че вратата на входа също не се заключва. Свидетелства, че стои постоянно в дома си, като рядко ходи до магазина, както и че не е виждала ответника Т. да е посещавал сам апартамента, без присъствието на ищцата. Споделя за случай, в който ищцата е заявила, че от стаята ѝ е изчезнала сума пари, като свидетелката си спомня за сумата от 9000 лева. Свидетелката отговорила на ищцата, че не знае къде са парите, както и че никой не е посещавал дома им. Заявява, че друго лице, което има ключ от апартамента, е единствено нейният внук.

От показанията на свидетеля Б– съсед на ищцата, се установява, че в периода, когато страните по делото са имали връзка, за което сочи периода около 2020 г., свидетелят предполага, че ответникът е имал ключ от дома на ищцата, тъй като, когато се били събирали на беседката пред блока, ответникът се качвал сам, за да използва тоалетната.

Свидетелят В – съсед на ищцата, потвърждава, че страните са имали връзка, като сочи, че това е периодът около 2021 г. Свидетелства, че е виждал ответника Т. да влиза сам в апартамента, докато са били във връзка с ищцата, като се е качвал, когато се събирали на беседката пред блока. Соци, че в периода, за който се твърди в исковата молба да е извършено деянието /м. април – м. май 2024/, страните били само приятели, като Т. е посещавал ищцата, без да имат връзка. Свидетелят заявява, че в този период няма спомен да е виждал ответника да се качва в дома на Р. Н..

От показанията на свидетеля Х – приятел на ответника, се установява, че

страните имали връзка до преди една година. Сочи, че Т. В. не му е споделял да е имал ключ от апартамента на ищцата.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като намира същите за логични и последователни, а така също и за непротиворечиви помежду си. По отношение на въпроса дали ответникът е разполагал с ключ от апартамента на ищцата, никой от свидетелите не може да даде категоричен отговор, като съдът кредитира показанията на свидетелката З отчитайки вероятната ѝ заинтересованост съобразно разпоредбата на чл. 172 ГПК, доколкото същата е живяла в процесния имот без прекъсване. Същата сочи, че ответникът е разполагал с ключ от имота, който бил върнал на ищцата след раздялата им, за която се установи, че е настъпила през 2021 г. Не се доказва по делото ответникът да е направил дубликат от ключа, преди да го върне, каквото предположение излага ищцата в исковата молба.

Следва да се посочи, че фактът дали ответникът е разполагал с ключ от апартамента на ищцата, или не, към края на м. април – началото на м. май 2023 г. е без значение с оглед на останалите събрани по делото доказателства. Категорично се установи, че както входната врата на апартамента, така и тази на входа, не се заключават, като достъпът е свободен. Ето защо, не само ответникът, но всяка друго лице би могло да влезе безпрепятствено както във входа, така и в дома на ищцата. В този смисъл свидетелката Ч сочи, че не заключават дома си – както през деня, а така също и през нощта. Установява се от показанията ѝ освен това, че с ключ от апартамента, в който живее с дъщеря си, разполага и нейният внук. По делото не са събрани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че ответникът е извършил процесното противоправно деяние. От събраните гласни доказателствени средства не се установява ответникът да е бил забелязан да влиза в процесния имот в периода от 25.04.2023 г. сутринта до 02.05.2023 г. вечерта, нито да е отнел процесната парична сума. Нещо повече, от показанията на свидетелката Чукарова, която сочи, че постоянно стои в дома си, е видно, че последната е заявила на ищцата, че не знае как са изчезнали паричните ѝ средства от стаята, тъй като никой не е влизал в дома им.

Поради изложеното съдът намира, че не се установи първият елемент от спорния фактически състав, а именно – противоправно поведение на ответника, изразяващо се в противозаконно присвояване на парична сума на ответницата в размер на 12000 лв. За ангажиране отговорността на ответника следва от събраните по делото доказателства да се направи безпротиворечив извод за противоправно поведение, какъвто в случая не може да бъде направен. Поради това предявеният иск следва да бъде отхвърлен, без да е необходимо да бъдат обсъждани останалите елементи от материалното право.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има единствено ответникът. Същият е представил доказателство за заплатено възнаграждение за адвокат в размер на 1500 лева /л. 132/, като насрещната страна е направила възражение за прекомерност на същото. Минимално предвиденият размер на възнаграждение съобразно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на ВАдС, е в размер на 1480 лева. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, които да обосноват присъждане на възнаграждение над минималния размер, поради което на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да се присъди сумата от 1480 лева разноски по делото.

По изложените съображения и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. А. Н., ЕГН ***** срещу Т. В. В., ЕГН ***** иск по чл. 45 ЗЗД за заплащане сумата от 12000 лева, представляващ обезщетение за имуществени вреди, причинени на ищцата в периода от 25.04.2023 г. сутринта до 02.05.2023 г. вечерта, в резултат от противозаконно отнемане на парични средства от ответника с намерение противозаконно да ги присвои.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК Р. А. Н., ЕГН ***** да заплати на Т. В. В., ЕГН ***** сумата от **1480 лева**, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____